

**VALVASORJEVE NAGRADE, PRIZNANJA
IN DIPLOME ZA LETO 2015**

PREDGOVOR H KNJIŽICI VALVASORJEVE NAGRADE IN PRIZNANJA ZA LETO 2015

PREDGOVOR Muzejske ustanove in strokovni delavci v slovenski javnosti uživajo široko podporo. Kljub gospodarski krizi minulih let in posledično manjšim sredstvom, ki so jih ustanove dobile, so ohranile kakovost opravljenega dela. To se kaže na nenehnem porastu števila obiskovalcev stalnih zbirk kot tudi občasnih razstav. Po najrazličnejše podatke se na muzejske strokovne delavce obračajo številni obiskovalci in tudi raziskovalci, študentje in dijaki pri pripravi svojih del. Prav tako kustosi sodelujejo s fakultetami in z raziskovalnimi inštituti pri pripravi in izvedbi pedagoških in raziskovalnih programov. Pogloblja se sodelovanje med muzeji, arhivi in knjižnicami. Delovne obveznosti muzejskih delavcev se širijo in ti so zato vse bolj obremenjeni. Žal pa še vedno nimamo Zakona o muzejih, v katerem bi morali definirati strokovne standarde in normative. Vse tri muzejske organizacije, Skupnost muzejev Slovenije, ICOM Slovenije in Slovensko muzejsko društvo, so že večkrat podale pobudo za sprejem omenjenega zakona, ki bi še dodatno utrdil vlogo muzejev. Zaradi vse manjšega financiranja Ministrstva za kulturo RS je treba sredstva pridobivati iz razpisov mednarodnih projektov. Prav za lažje kandidiranje na omenjenih projektih je treba umestiti njihovo vlogo na področju varovanja premične kulturne dediščine v povezavi z delovanjem na področju izobraževanja in raziskav. To se je pokazalo v minulem letu ob koncu projektov pretekle finančne perspektive. Za nove zahteve delovanja in nova poslovanja so med drugim potrebna dodatna znanja, kar vodi v omogočanje pogojev za dodatna izpopolnjevanja muzejskih delavcev. Zaradi prepovedi zaposlovanja v javnem sektorju se strokovni kader v muzejih ne pomlajuje. V naslednjem obdobju bo nujno zagotoviti pogoje za zaposlovanje mladih, saj lahko le tako prenašamo znanje na mlajše generacije, sicer bo nastala praznina in bo potrebno veliko več dela in časa, da se doseže današnje strokovno znanje. Podelitev Valvasorjevih odličij v Slovenskem muzejskem društvu vsako leto potrjuje, da je muzejsko delo na visoki strokovni ravni. Minulo leto je bilo še posebej plodno, saj je

bilo prijavljenih veliko odličnih projektov, ki so si zaslužili odličja. Komisija je bila v minulih letih večkrat v zadregi, ker je bilo prijavljeno večje število odličnih predlogov, število odličij pa je omejeno. Zato je Komisija za Valvasorjeva odličja predlagala uvedbo dodatne kategorije – Posebna nagrada SMD za muzejske stvaritve trajnejše vrednosti. Tako bi lahko izpostavili kakovostne projekte, ki jih po zdajšnjem pravilniku ni mogoče nagraditi.

Komisiji za Valvasorjeva odličja se zahvaljujem za odlično opravljeno delo. Treba je poudariti, da spremljanje razstavnega dela muzejskih delavcev zahteva celoletno delo. Knjižica, v kateri so predstavljeni dobitniki odličij in diplom ter nominiranci, je prešla v zbirko in bo naše naslednike spominjala na vrhunske strokovne dosežke slovenskega muzejstva. S spodbujanjem in razvojem muzejske kritike spodbujamo tudi kakovost strokovnega dela.

V imenu Slovenskega muzejskega društva iskreno čestitam vsem kandidatom za letošnja odličja. Prav posebna čestitka je namenjena letošnjim slavljenecem in tako jim izrekam globoko spoštovanje.

Dr. Flavio Bonin
predsednik Slovenskega muzejskega društva

NAGOVOR OB PODELITVI LETOŠNJIH VALVASORJEVIH NAGRAD

UVOD Komisija je na začetku svojega mandata ugotovila, da za strokovno presojo potrebuje kriterije, ki izhajajo iz teoretičnih muzeoloških spoznanj in se opirajo na muzejsko doktrino. Pri podeljevanju odličij nas je vodilo spoznanje, da je dober muzejski projekt lahko le sad usklajenega skupinskega dela. Veliko pozornosti smo namenjali stanju in vlogi muzejskega predmeta kot temeljnega nosilca razstavnega sporočila, njegovi kontekstualizaciji in stopnji interpretacije. Prednost smo dali projektom, ki so vključevali javnost in odpirali videnje sveta tudi šibkejšim. Pri projektih smo iskali družbeno angažiranost in odgovor na potrebe sodobne družbe.

Pri nominirancih za življenjsko delo smo upoštevali vsestranskost kandidatovega delovanja: raziskovalno, strokovno, organizacijsko in delo za širšo javnost na področju muzealstva in komunikacije dediščinskih vsebin. Strinjali smo se, da nagrajenka s svojim delom in delovanjem na realni in simbolni ravni v javnosti predstavlja vse slovenske muzealce in s tem daje širši družbeni pomen muzejskemu delu.

Člani komisije smo bili letos postavljeni pred dilemo, zato smo se kot dinamična komisija odločili za nekaj novosti, ki jih bomo v sprejetje predlagali na jesenskem občnem zboru v Piranu. Izkušnja je pokazala, da je treba uvesti še eno kategorijo nagrad, in sicer Posebno nagrado SMD za muzejske stvaritve trajnejše vrednosti. Letos bi to

posebno nagrado, če bi nam to omogočal Pravilnik o podeljevanju Valvasorjevih nagrad, priznanj in diplom za izjemne dosežke na področju muzejstva, prejeli izjemni deli iz muzejske založniške dejavnosti. Prav tako bo komisija ob že izdelanih in sprejetih kriterijih in normativih, ki jih uporablja pri svojem delu, v prihodnje sama presojala, kateri predlogi za Valvasorjeve nagrade ustrezajo omenjenim standardom, ter jih razvrstila med nominirane oziroma med nenominirane predloge.

Zavedamo se, da so kriteriji odraz muzeološke teorije in doktrine kot družbenega procesa in se bodo zato s časom spreminjali. Menimo, da so temelj našega strokovnega delovanja, in si želimo, da bi z njihovim oblikovanjem in upoštevanjem na svoj način prispevali k razvoju muzealstva.

Člani komisije se strokovni javnosti zahvaljujemo, ker s svojimi predlogi izkazuje spoštovanje do naše stanovske nagrade. Hkrati pozivamo vse kolege, da še naprej pogumno vlagajo candidature ter s tem krepijo strokovno zavest in dvigujejo vrednost naših Valvasorjevih nagrad.

Marjetka Balkovec Debevec, Darko Knez,
Nataša Kolar, Milena Koren Božiček,
Marjeta Mikuž, Miha Mlinar, Tita Porenta

**VALVASORJEVA NAGRADA ZA
ŽIVLJENJSKO DELO
DARJA PIRKMAJER**

Darja Pirkmajer, univerzitetna diplomirana arheologinja in muzejska svetovalka v Pokrajinskem muzeju Celje, je v svoji več kot tridesetletni muzejski karieri zapisana celjskemu prostoru, ki mu je s svojim izjemnim prispevkom ohranjanja, predstavljanja in popularizacije arheološke dediščine pridala evropski format.

Darja Pirkmajer je leta 1983 diplomirala na Oddelku za arheologijo Filozofske fakultete v Ljubljani in je od tega leta zaposlena v Pokrajinskem muzeju Celje kot kustosinja za arheologijo, zdaj pa je muzejska svetovalka. Zvesta je Celju, kjer je ustvarila tudi tri največje muzejsko-arheološke presežke, ki so mesto predstavili širnemu svetu. Z didaktično in strokovno neoporečno razstavo *Kelti na Celjskem* (1991) je avtorica gostovala v številnih mestih

ŽIVLJENJSKO DELO

po Sloveniji in tujini ter imela več kot ducat uspešnih postavitev. Pokazala je, kako je arheološko najdišče, v tem primeru Slatina v Rožni dolini, ki je še danes sinonim za celjske Kelte, treba predstaviti javnosti, tako laični kot strokovni. Za izvirno postavitev je dobila priznanje Bronasti grb mesta Celje (1994).

Večletni projekt *Rifnik* je zaobjemal razstavo *Rifnik in njegovi zakladi* in revitalizacijo tega arheološkega bisera. Z uspešno končanim projektom si je prislužila kar dve nagradi, Priznanje Slovenskega arheološkega društva (1997) in Valvasorjevo nagrado za enkratne dosežke (1997).

Tretji projekt, delo več strokovnjakov, s katerim si je avtorska ekipa prislužila Valvasorjevo nagrado za enkratne dosežke (2013), je *Revitalizacija in umestitev muzejskih vsebin v Knežji dvor v Celju*. Znotraj tega je tudi razstava *Celeia – Mesto pod mestom*, ki je rimskemu Celju pridala *in situ* predstavitev in novo interaktivno ponudbo.

Tri velike muzejske projekte je izvedla z odliko, nekatere celo med ravnateljstvom v Pokrajinskem muzeju Celje (1994–2008) ali kot predsednica Slovenskega arheološkega društva (1992–1997) – ob tem je treba omeniti, da je tudi častna članica Hrvaškega arheološkega društva.

Zasluga Pirkmajerjeve je, da se o Keltih na Celjskem (še vedno) pogovarjajo francoski, italijanski, hrvaški in slovenski arheologi. Prav tako je pripomogla, da med sprehodom po prenovljenem Knežjem dvoru začutimo mesto pod mestom – to so bila tudi videnja Alenke Vogrin, njene žal prezgodaj preminule prijateljice in kolegice.

Univerzitetna diplomirana arheologinja in muzejska svetovalka Darja Pirkmajer je zvesta Celju in Pokrajinskemu muzeju Celje, v katerem je zaposlena od leta 1983. Bogato arheološko dediščino mesta in celjskega prostora je z izjemnimi projekti *Kelti na Celjskem*, *Rifnik* in *Knežji dvor v Celju*, ohranila, popularizirala in ponesla v svet.

**VALVASORJEVA NAGRADA ZA ENKRATNE
DOSEŽKE – DR. IGOR SAPAČ,
DR. FRANCI LAZARINI IN ŠPELA ŠUBIC V
MUZEJU ZA ARHITEKTURO IN OBLIKOVANJE
ZA RAZSTAVNO-ZALOŽNIŠKI PROJEKT
ARHITEKTURA 19. STOLETJA NA SLOVENSLEM**

Razstava in znanstvena monografija *Arhitektura 19. stoletja na Slovenskem* je sklepno dejanje dolgoletnega projekta Arhitekturnega muzeja Ljubljana z namenom raziskati in predstaviti arhitekturno dediščino na Slovenskem od romanike do 20. stoletja.

V sklopu priprav na razstavo je bilo na celotnem slovenskem etničnem ozemlju po letu 2008 evidentiranih več kot 4.000 arhitekturnih stvaritev, pregledani vsa relevantna literatura in najpomembnejši arhivski viri. Na podlagi evidenc in raziskovalnega dela je bilo na občasni razstavi s fotografijami, filmi, z maketami, načrti in besedili predstavljenih okoli 200 najznačilnejših arhitekturnih in urbanističnih dosežkov v 19. stoletju na Slovenskem. Prvič do zdaj so bili celovito predstavljeni številni arhitekti in stavbeniki, ki so v 19. stoletju delovali na Slovenskem, ob njih pa tudi sodobna veljavna pravna določila, strokovne revije in časopisje, problematika arhitekturnih natečajev,

zlasti pa številne nove stavbne zvrsti, ki so se pojavile v 19. stoletju in so aktualne še danes.

Razstavo, ki je bila na ogled leta 2014 v MAO, letos pa je gostovala tudi v Univerzitetni knjižnici Maribor, so poleg standardnih vodstev za vse generacije spremljale še otroške delavnice za mlajše, za mladino in študente filmski natečaj za arhitekturni film, za odrasle pa strokovna vodstva po slovenskih arhitekturnih stvaritvah 19. stoletja in situ. Poleg tega je kustos razstave, dr. Igor Sapač, na skupnem strežniku MAO za študijske namene zasnoval fototeko z več kot 45.000 enotami za skupno skoraj 4.800 lokacij. Znanstvena monografija, ki na kar 736 straneh spremlja razstavo, je izšla v letu 2015. Po kulturno-zgodovinskem in umetnostno zgodovinskem uvodu prehaja v obravnavo stavbnih zvrsti in se izteče v obsežen in bogato ilustriran katalog najpomembnejših arhitekturnih stvaritev 19. stoletja na ozemlju današnje Republike Slovenije. Monografija temeljito povzema znana dejstva in vanje vgrajuje številne do zdaj neznane informacije, kar jo, primerjalno z našim gradivom, uvršča v evropski kontekst. metoda reševanja kroničnega pomanjkanja depojskih prostorov, a v Radgoni ogled deluje netendenciozno in minimalistično, po načelu manj je več.

NAGRADA Z razstavo in spremno monografijo smo Slovenci dobili celovit pregled arhitekturne produkcije 19. stoletja na slovenskem etničnem ozemlju. Projekt je vzorčni primer muzejskega podviga, ki zaradi obsega raziskovalnega in organizacijskega dela njegovih nosilcev dosega najvišje rezultate ne samo v okviru slovenskega muzejstva, pač pa tudi v slovenski umetnostnozgodovinski stroki in nacionalni humanistiki nasploh.

**VALVASORJEVA NAGRADA ZA ENKRATNE
DOSEŽKE – DR. JURE MIKUŽ IN
NINA PIRNAT SPAHIĆ ZA PROJEKT
ČAROBNI JEZIK STRIPA: TOMAŽ LAVRIČ**

Projekt *Čarobni jezik stripa* je bil izčrpen in celovit pregled stripovskega opusa Tomaža Lavriča. Izhodišče projekta je bil obsežen risarski del, ki izhaja iz kompleksnega prereza heterogenih elementov vizualnega od slikarstva, risbe, filma do videa, ki je bil virtuozno predstavljen ob avtorjevi izvirni govorici stripa. Razstavni projekt je bil v obeh delih tako razstave kot kataloga ekvivalenten in je izkazoval poglobljeno in obsežno širino z jasnimi metodološkimi predstavitevami, ki so zadovoljile tako poznavalce kot tudi široki krog obiskovalcev. Takšne značilnosti so najpomembnejši dosežki razstav in projektov, ki hkrati predstavljajo nove vsebine kot tudi metodologije bodisi kataloga bodisi razstave ali pa celo obeh hkrati. Zajet je bil širok spekter predstavitev z inscenacijo v izpostavljeni estetiki črno-belega kot temeljne značilnosti, ki jo je Lavrič v svoji specifični razvil do vrhunskosti. Natančno izoblikovana študijska besedila, izbrana izvorna dela in primerjalna gradiva povezujočih se področij in obdobji so bila

pregledno predstavljena v pomenskih sklopih, ki so gledalca smiselno vodila po razstavi. Spremenljivost in prilagodljivost tehnik sta bili podkrepljeni še s svetlobnimi rešitvami osvetlitve posameznih eksponatov in prostora, zato je razstavni projekt obiskovalcem ponudil in omogočil še meditativno vzdušje. V svetlobnem učinku razstave in s skrbno izbranimi materiali pa je bil dosežen prepričljiv vtis sodobnosti in kompleksnosti. Spremljajoči katalog študijske razstave dr. Jureta Mikuža ostaja temeljni didaktični priročnik za razumevanje stripa kot likovne zvrsti. Razstavo so spremljali tudi številni izobraževalni in pogovorni dogodki. Razstavni projekt dr. Jureta Mikuža in Nine Pirnat Spahić pa je v celoti metodološki primer osebne predstavitve ustvarjalca v sodobni, problemski in analitični predstavitvi.

NAGRADA

Projekt obeh avtorjev razstave in kataloga je zaradi širine, poglobljenosti in didaktičnosti predstavitve manj znane umetnostnozgodovinske in likovne smeri ustvarjalnosti, še posebej v splošnem doživetju kompleksnosti raziskovalnega in razstavnega projekta, pomemben inovativen prispevek muzejski stroki.

Foto: Andrej Peunik

**VALVASORJEVA NAGRADA ZA ENKRATNE
DOSEŽKE – MAG. KATARINA TOMAN KRACINA,
MAJA KOVAČ IN BLAŽ PERŠIN ZA CELOVITO
PRENOVO PLEČNIKOVE HIŠE IN POSTAVITEV
STALNE RAZSTAVE**

V letu 2010 je Plečnikova hiša prešla v upravljanje Muzeja in galerij mesta Ljubljana, leta 2013 se je začela celovita prenova objektov in septembra 2015 je bila hiša odprta za obiskovalce. Do marca letos je hišo obiskalo okoli 7.000 obiskovalcev, evalvacija učinkov razstave je pokazala najvišje ocene javne kakovosti razstave.

To so le podatki, ki kažejo presežek standardov v slovenskem muzealstvu. Celovit projekt je plod timskega dela številnih strokovnjakov. Ideja stalne razstave, ki je povezala vse vitalne službe muzeja, je bila podlaga celoviti prenovi. Obiskovalcu so razkrili vpogled v arhitektovo zasebnost, vsakemu, ki obiše Plečnikovo hišo, se razjasni njegov fenomen. Razstava je spretno speljana po prostorih, ki so bili na voljo, ter na odkrit in razumljiv način prikaže vse najpomembnejše postaje mojstrovega

življenja in nam pri tem ne zamolči njegove nravi, navad, iznajdljivosti duhovitega ludizma. Z muzejskimi predmeti obiskovalcu razjasni vse trdo delo, ki je izraženo v arhitekturnih znamenitostih svetovnega slovesa.

Priprava razstave slavnega človeka ni preprosta, a pripravljavci so se znali prikloniti velikemu arhitektu in izkoristiti njegovo zanimivo in iskrivo osebnost v svojo korist ter mu slediti. Rezultat je dobra razstava, ki zadovoljuje vse sodobne pristope v muzealstvu in jih prav v tem izvirnem duhu prekaša. To ni spominska soba umrlega umetnika, temveč s svojimi izvirnimi muzealijami zaživi, kot da bi arhitekt le za hip zapustil svoj dom ali šel svojo gospodinjo vprašat, če je kad v kopalnici že nared za kopanje in, seveda, če je upoštevala njegova stroga navodila o kurjenju peči za toplo vodo. Prav tovrstne podrobnosti naredijo na obiskovalca največji vtis: vsak drobec vsakdanjega življenja mora biti skrbno načrtovan, vsaka malenkost razdelana do podrobnosti, za vsako podrobnost mora biti narejen načrt in vsaka minuta življenja mora biti nadrobno izkoriščena le za delo. Uživanje v življenju je dovoljeno le ob pogledu na skrbno načrtovani (zdaj obnovljeni) vrt ali igranju s Sivčkom.

NAGRADA

Kaj obiskovalec, ki prebira o mojstru Plečniku ali se sprehodi čez Tromostovje, pridobi ob ogledu prenovljene Plečnikove hiše? Vživi se v mojstrovo intimno življenje, razloži si, zakaj je Plečnik postal državljani sveta. Javna kakovost muzeja je, da je naravnano zanimanju obiskovalca s poudarkom na mladem obiskovalcu. Razstave so skrbno domišljene, našle so pravo mero življenjskosti, strokovnosti.

Foto: I. Škrabec

ČASTNO VALVASORJEVO PRIZNANJE
 – JOŽE DOLES (OBČINA BLOKE),
 IRENA ŠKRABEC, MARJAN RAFAEL
 LOBODA, POLONA STRMAN,
 BOŽIDAR STRMAN MIŠO,
 MITJA NOVLIJAN, JOŽE OBREZA
 IN MATEJ PAKIŽ ZA POSTAVITEV
 STALNE MUZEJSKE ZBIRKE BLOŠKI
 SMUČAR IN NJENO NADALJNJE
 DELOVANJE

Bloško smučanje z značilnimi, doma narejenimi smučmi in njihovo uporabo ni samo posebnost notranjske planote Bloke, ampak tudi slovenskega in srednjeevropskega prostora. V nasprotju z že predstavljeno slovensko alpsko smučarsko dediščino kot športno panogo na nekaterih stalnih razstavah so Bloke po Valvasorjevih zapisih iz 17. stoletja zibelka smučanja kot ljudskega transporta v Srednji Evropi. Za ohranitev spomina na tovrstno dediščino je leta 2014 poskrbela Občina Bloke, ki je v novozgrajeni dvorani v Novi vasi s skupino različno strokovno usposobljenih sodelavcev in ob sodelovanju Slovenskega etnografskega muzeja uredila stalno razstavo Bloški smučar. Razstava je zasnovana kronološko, po tematskih sklopih in primerjalno, dopolnjujejo jo avdiovizualni elementi in interaktivni pripomočki. Posebnost razstave so razstavljene izvirne bloške smučiči iz obdobja od leta 1880 do leta 1940 iz zbirk SEM in podjetja Elan iz Begunj na Gorenjskem, žičnata skulptura bloškega smučarja in klančina, po kateri se obiskovalci lahko poskusijo spustiti s smučmi na nogah. Bogato vsebino razstave zaokrožajo pedagoški program, trgovinica s spominki in krajši katalog.

Razstava prikazuje izjemno kulturno dediščino nacionalnega pomena, ohranjeno v primarnem okolju in prepoznano kot pomemben identifikacijski element, ki ga je treba ohranjati v zavesti ljudi. Bločani se resnično zavedajo pomembnosti svoje bogate smučarske dediščine in jo že desetletja negujejo z zbiranjem predmetov, s stalno razstavo in prireditvami, kot so Bloški teki.

Foto: Zlatko Gnezda

ČASTNO VALVASORJEVO
 PRIZNANJE – KULTURNO
 DRUŠTVO PRIDEN
 MOŽIC IZ KAMNIKA
 ZA ZASLUGE PRI
 OHRANJANJU,
 PREDSTAVLJANJU IN
 VARSTVU KULTURNE
 DEDIŠČINE MESTA
 KAMNIK

Kulturno društvo (KD) Priden možic je leta 2013 kot pobudnik panojske razstave o kamniški industrijski dediščini na prostem – v okviru poletnega kulturnega festivala Kamfest v Kamniku – začel intenzivno sodelovati z Medobčinskim muzejem Kamnik, in to je bil začetek projekta *Kam so šle vse fabrike*, ki je ob muzejski razstavi, publikaciji *Mali besednjak kamniške industrije* vseboval tudi niz spremljevalnih projektov. KD Priden možic in Medobčinski muzej Kamnik sta organizirala javno razpravo o usodi nekdanjega vojaškega zaprtega območja kamniške smodnišnice. Leta 2014 sta KD in Mladinski center Kotlovnica iz Kamnika v okviru mednarodne prostovoljske mreže organizirala prvi del projekta *Gun Powder City* (Mesto smodnika), kjer so izdelali maketo vseh objektov in rezultate predstavili na priložnostni razstavi v Medobčinskem muzeju Kamnik. Leta 2015 so z Goranom Završnikom (duša in srce KD Priden možic) in predstavnikom muzeja zbrali tipične predmete iz postopka izdelovanja črnega smodnika in jih pred uničenjem shranili predvsem v depojih Medobčinskega muzeja Kamnik. Pri odbiri in klasifikaciji so jim pomagali nekdanji delavci smodnišnice. V letu 2015 so posneli pet dokumentarnih filmov o nekdanji smodnišnici.

Kulturno društvo Priden možic, kot nevladna organizacija, že leta aktivno in kreativno sodeluje z uradno ustanovo Medobčinskim muzejem Kamnik. KD Priden možic s svojim delovanjem nenehno opozarja javnost in lokalno politiko na pogubne posledice nenačrtovanih posegov v prostor in na kulturne in turistične zmogljivosti mesta Kamnik.

Foto: Ana Mendizza

ČASTNO VALVASORJEVO PRIZNANJE
– DR. URŠKA STANKOVIČ ELESINI,
DR. RAŠA URBAS, MAG. MATEJ PIVAR
IN PIA ANŽEL TER DR. AKSINJA
KERMAUNER ZA SODELOVANJE
PRI PROJEKTU *MUZEJSKA POT
DOTAKNI SE!* V MUZEJU POŠTE IN
TELEKOMUNIKACIJ, DISLOCIRANI
ENOTI TEHNIŠKEGA MUZEJA
SLOVENIJE

Foto: Mateja Štrajhar

DIPLOMA SMD – OBČINA
TRZIN IN TURISTIČNO
DRUŠTVO KANJA
TRZIN ZA DOPRINOS
K OHRANJANJU IN
PROMOCIJI KULTURNE
DEDIŠČINE TRZINA

Tehniški muzej Slovenije (TMS) že 15 let uspešno sodeluje z Naravoslovnotehniško fakulteto. V letu 2015 so skupaj izdelali projekt *Muzejska pot Dotakni se!*, s katerim so Muzej pošte in telekomunikacij, ki je dislocirana enota TMS, prilagodili slepim in slabovidnim osebam. Postavitev muzejske poti je zanimiva tudi videčim, saj jo lahko spoznajo še nekoliko drugače: s tipanjem, poslušanjem, tudi z vonjanjem. Pri izdelavi muzejske poti je muzej sodeloval s člani Katedre za interaktivno in grafično tehnologijo Naravoslovnotehniške fakultete, z izr. prof. dr. Urško Stankovič Elesini, doc. dr. Rašo Urbas, mag. Matejem Pivarjem in študentko Pio Anžel, ki so muzeju izdelali prilagojena besedila v brajlici, eksponate, primerne tipanju, in tipne zemljevide v 3D-tehniki. Pri dojetju in razumevanju sveta slepih in slabovidnih je pomagala tiflopedagoginja doc. dr. Aksinja Kermauner z nasveti, kako označiti poti za slepe in slabovidne, kako nakazati ovire na poti (stopnice, pragove), kako morajo biti izdelani in postavljeni taktilni zemljevidi, kakšna so pravila dolžine in oblikovanja besedil, kolikšno je primerno število eksponatov.

Projekt *Muzejska pot Dotakni se!* je dober primer sodelovanja med izobraževalnimi ustanovami (Naravoslovnotehniška fakulteta in tiflopedagoginja Aksinja Kermauner) in muzejem pri prizadevanju za popularizacijo tehniške kulturne dediščine in njenega prilagajanja ranljivim skupinam.

Občina Trzin in Turistično društvo (TD) Kanja sta primer zgledega medinstitucionalnega sodelovanja z javnimi zavodi Medobčinskim muzejem Kamnik, Zavodom za varstvo kulturne dediščine RS, Zavodom za varstvo narave RS, OŠ Trzin in preostalimi udeleženci s področja ohranjanja, varovanja, promocije in popularizacije kulturne dediščine, ki potekajo v številnih medresorsko usklajenih in koordiniranih projektih v občini Trzin.

Kot primer takega zgledega sodelovanja so odkup, prenova in ureditev nekdanje Jefačn'kove domačije, rojstne hiše trzinskega rojaka in ljubljanskega župana Ivana Hribarja (1851–1941) ob njegovi 160-letnici rojstva in 70-letnici smrti. V prenovljeni domačiji so na pobudo TD Kanja uredili stanovanja, gospodarski del poslopja pa namenili muzejski, turistični in društveni dejavnosti. Po končanih obnovitvenih delih leta 2013 je Medobčinski muzej Kamnik sodeloval pri pripravi muzejskih vsebin: rekonstrukciji kmečke izbe, kuhinje in ledenice ter pripravi razstave o trzinskem mesarstvu in ledeničarstvu. V naslednjih dveh letih sta sledili še stalni razstavi *Sledi trzinske preteklosti* o razvoju Trzina od prazgodovine do 17. stoletja in od 18. stoletja do danes.

Vsestranska podpora Občine Trzin in TD Kanja oz. njihovih vodilnih po letu 2011 tudi drugim muzejskim vsebinam, ki jih pripravlja in izvaja Medobčinski muzej Kamnik, zato pomeni model, kako uspešno in dobro sodelovanje, medsebojno spoštovanje in razumevanje med različnimi javnimi ustanovami vodijo do (za majhno občino) dobrih projektov in zavirljivih rezultatov.

Foto: Fotoarhiv Parka vojaške zgodovine Pivka

VALVASORJEV NAGELJ – PARK
VOJAŠKE ZGODOVINE PIVKA
ZA IZVEDBO OPERACIJE
CELOVITA UREDITEV KOMPLEKSA
PARKA VOJAŠKE ZGODOVINE
IN POSTAVITEV NOVIH STALNIH
RAZSTAV

NAGELJ Za popolno oživitev vojaškega kompleksa s prepletom vsebin, ki povezujejo turizem, kulturo, muzejsko dejavnost in kulinariko, ima zasluge ekipa Parka vojaške zgodovine Pivka pod vodstvom mag. Janka Boštjančiča. Komplex starih, po odhodu JNA povsem opustošenih vojašnic danes sestavljajo obnovljeni Paviljoni A, B, C, kjer so dobile stalni prostor razstave z vojaško tematiko, Paviljon D ter stavba Komande z razstavo *Regio Carsica Militaris*, predavalnicama, informacijskim centrom, trgovino z vojaškim blagom in kantino. Strokovni javnosti je najzanimivejša stalna razstava *Pot v samostojnost* avtorjev mag. Janka Boštjančiča in dr. Blaža Torkarja (Vojaški muzej Slovenske vojske), ki priča o dogajanjih v osamosvojitvenem letu 1991. Razstava je zasnovana prav na mestu, od koder so 26. 6. 1991 tanki JLA začeli napad na Slovenijo. Multimedijiški razstavni projekt gradi na vzporednicah med resničnostjo in izseki iz Mladinine Diareje ter obiskovalce svojevrstno, a strokovno korektno zapelje v tiste dni. Ob koncu nas pričakata značilna dnevna soba s konca 80. let in Dnevnik ljubljanske televizije z dne 26. 6. 1991, pogled čez ograjo balkona je pogled na vojno.

Z revitalizacijo opustošenega kompleksa starih pivških vojašnic je Park vojaške zgodovine Pivka rešil bogato arhitekturno dediščino pred propadom in ji z novimi vsebinami omogočil nadaljnji razvoj in prepoznavnost.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVO NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

NOMINIRANCI ALEKSANDER BASSIN

Nominiranec za Valvasorjevo nagrado za življenjsko delo Aleksander Bassin je gotovo eden najbolj vsestranskih strokovnjakov za sodobno umetnost v Sloveniji. Karierno pot v kulturi je začel kot strokovni sodelavec za spomeniško varstvo v Ljubljani, nadaljeval kot tajnik na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, bil direktor Regionalnega zavoda za spomeniško varstvo Ljubljana in dolgoletni direktor Mestne galerije Ljubljana. Njegov strokovni ugled je zgrajen na številnih pionirskih projektih in delu na sodobnih razstavah v Sloveniji in svetu ter s sodelovanji v pomembnih založniških projektih slovenske umetnosti. V zgodovino bo zapisan kot ambasador jugoslovanske in slovenske umetnosti na najpomembnejših mednarodnih umetnostnih razstavah in bienalnih, kot kurator in član mednarodnih žirij ter simpozijev. Je avtor številnih osebnih, preglednih, retrospektivnih in skupinskih razstav slovenskih in tujih avtorjev. Vrsto let je aktivni član slovenskih in mednarodnih strokovnih združenj, pisec strokovnih člankov v dnevnem časopisu in strokovnih revijah, katalogih in monografijah o slovenski in mednarodni likovni ustvarjalnosti. Lani je prejel najvišjo nagrado Slovenskega društva likovnih kritikov Kritičsko pero za življenjsko delo.

Njegovo strokovno delo na področju galerij in kritike sodobne umetnosti je temeljno v mnogo presežkih, ki pomenijo mejnike in inovativnost oblikovanja interpretacije slovenske sodobne umetnosti in temeljev galerijske stroke.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVO NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

NOMINIRANCI DR. ROMANA ERHATIČ ŠIRNIK

Nominacija za podelitev Valvasorjeve nagrade za življenjsko delo dolgoletni sodelavki Tehniškega muzeja Slovenije, dr. Romani Erhatici Širnik, temelji na njenem bogatem in angažiranem delu pri ohranjanju naravne in kulturne dediščine na področju gozdarstva, lesarstva, lovstva in ribištva ter na področju bionike.

V Tehniškem muzeju Slovenije je od leta 1976 delovala najprej kot vodja gozdarskega, lesarskega oddelka TMS in Slovenskega lovskega muzeja, nato tudi ribiškega oddelka. Na omenjenih področjih je raziskovala še neobdelano gradivo in pripravila več razstav, sodelovala je pri idejnem scenariju za celovito prenovo Slovenskega lovskega muzeja in ribiškega oddelka, kjer je posebej zanimiva multimedijška predstavitev Ribe in reke v Sloveniji. V zadnjih letih so bile odmevne tri občasne razstave o problematiki velikih zveri (ris, volk in medved), na gradu Bogenšperk je pripravila razstavo *Valvasorjev pogled v naravo*. Napisala je samostojni monografiji *Lov in lovci skozi čas* (2004) ter *Slovensko sladkovodno ribištvo in ribiči skozi čas* (2012). Posebej je treba omeniti njeno delo na področju bionike, kjer je orala ledino na naših tleh ter na razstavah in kongresih predstavljala dosežke slovenskih raziskovalcev s področja bionike. Njeno delo so z najvišjimi priznanji potrdile tudi Lovska zveza Slovenije in druge ustanove. Sodelovala je s številnimi organizacijami doma in v tujini (predvsem z univerzami in inštituti v Nemčiji) in bila članica slovenskih in mednarodnih organizacij.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVO NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

NOMINIRANCI DR. GOJKA PAJAGIČ BREGAR

Dr. Gojka Pajagič Bregar je četrto stoletja službovala kot konservatorica restavratorica v Narodnem muzeju Slovenije. Na oddelku za tekstilne artefakte je uvedla inovativne metode dela, pripeljala svoj oddelek do velikega ugleda doma in v svetu in, med svojim službovanjem, opravila številna restavratorska dela v muzejih po Sloveniji in v tujini, hkrati pa še osebno pridobila najvišje strokovne in akademske nazive. Po diplomu iz umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti se je začela intenzivneje ukvarjati z restavriranjem in konzerviranjem tekstilij, čeprav se je s tovrstnim delom spogledovala že prej, tj. kot samostojna kulturna delavka. Njen osebni angažma pri restavriranju ter osebna radovednost sta jo pripeljala v vode tako organiziranja dela in prostorov za potrebe restavriranja kot tudi primarnih raziskav samega restavriranja tovrstnega gradiva. Tako je že pri organiziranju dela z gradivom odkrila inovativne oblike dela v delavnicah, ki jih je znala uspešno širiti več muzejem po Sloveniji in tujini. Tudi pri samem strokovnem delu je s sodelovanjem s tujimi in z domačimi strokovnjaki odkrila zanimive rezultate, saj se je pri svojem delu srečevala s tekstilijami različnih časovnih obdobj. Prav te rezultate je pri svojem delu uporabljala za restavriranje in konzerviranje muzealij iz materialno bogatega oddelka muzeja.

Dr. Gojka Pajagič Begič je znana kot predavateljica, mentorica in tovariška muzealka, vedno pripravljena svetovati in posredovati svoje znanje vsem, ki se ukvarjajo ali se samo amatersko zanimajo za tovrstno dejavnost.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI **GORENJSKI MUZEJ** za občasno razstavo *Gospodje in tovariši: kapitalistični in socialistični razcvet Kranja 1920–1980*, avtorska skupina: mag. Monika Rogelj, mag. Tatjana Dolžan Eržen in dr. Jože Dežman

Razstava *Gospodje in tovariši* s podnaslovom *kapitalistični in socialistični razcvet Kranja 1920–1980* sodobno in razgibano prikazuje razvoj industrijskih podjetij v Kranju ter njihovo usodo v prvi Jugoslaviji, pod nemško okupacijo in v drugi Jugoslaviji. Avtorji razstave so v določenem zgodovinskem obdobju z interdisciplinarno metodo odgovarjali tako na tipično zgodovinska, kot na dediščinska, etnološka in gospodarska vprašanja. V ta postopek so vključili tudi lokalno prebivalstvo z življenjskimi zgodbami posameznikov in družin, ki so v nekem obdobju izstopali kot predstavniki političnih in gospodarskih elit, kar je dodatno pripomoglo k prepoznavanju specifičnih okoliščin, v katerih so živeli in delovali Kranjčani v posameznih obdobjih. Interpretacija vsebine je prilagojena vsem vrstam obiskovalcev, je pregledna, interaktivna, provokativna in poziva k razmisleku in razumevanju današnje podobe Kranja iz minule perspektive. Nadgradnja razstave so pedagoški (kulturni dan za učence 8. in 9. razredov z vprašalnikom in pedagoško zgibanko) in andragoški program (muzejski večeri, Parada učenja v Kranju 18. maja 2015), zgibanka ter obsežen katalog z istoimenskim naslovom, bogato slikovno opremo in katalogom razstavljenih muzejskih predmetov. Razstava je bila medijsko zelo odmevna.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI **NOTRANJSKI MUZEJ POSTOJNA** za stalno razstavo *Muzej krasa*, avtorska skupina: Alma Bavdek, Alenka Čuk, mag. Slavko Polak in dr. Andrej Mihevc (Inštitut za raziskovanje krasa ZRC SAZU)

V celostno obnovljeni stavbi Notranjskega muzeja v Postojni nas pričaka interdisciplinarno zasnovana stalna razstava *Muzej krasa*. Vsebinsko jasen in sporočilno močan projekt poudarja vrednote krasa z geološkimi, biološkimi, arheološkimi, etnološkimi, zgodovinskimi in stavbarskimi svojstvi, ki v obiskovalcu prebudijo podobo pokrajine kamna in rdeče zemlje ter s tem pripomorejo k njegovi prepoznavnosti. Po dveh nadstropjih nas ob muzealijah spremljajo razstavni panoji s pojasnjevalnimi risbami, fotografijami in zemljevidi; besedila so kratka, jasna, prevedena v angleški jezik. Moderna tehnologija je nevsiljivo umeščena z zvočno kuliso in igro luči pri predstavitvi zaklada iz Predjamskega gradu. Bogat vodnik po razstavi je preveden v angleški jezik in je hkrati katalog razstavnih predmetov.

S pestrimi pedagoškimi programi in simpatično sestavljenko *Spoznavanje kosti jamskega medveda* so poskrbeli za otroke, dostop do zbirk pa je s pomično ploščadjo in dvigalom omogočen tudi gibalno omejenim.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI POKRAJINSKI MUZEJ PTUJ – ORMOŽ za znanstveno monografijo *Razkošje na podeželju*, avtorji: Tatjana Štefanič, mag. Boštjan Roškar in Boris Farič

V Pokrajinskem muzeju Ptuj – Ormož hranijo veliko pohištva, izdelanega v različnih časovnih obdobjih in krajih. V grajskih prostorih je na ogled reprezentativno pohištvo, predvsem iz 18. in 19. stoletja. Nekaj sto drugih kosov pohištva hranijo v depojih v pripravi za restavriranje ter umestitev na razstavo. Raznolikost tega pohištva je za tenkočutnega raziskovalca poučno in zapleteno potovanje skozi čas, ki nam ga razkriva monografija *Razkošje na podeželju* avtorjev: Tatjane Štefanič (tudi urednica knjige), kustodinje za kulturno zgodovino, mag. Boštjana Roškarja, restavratorja, specialista za les, in Borisa Fariča, muzejskega fotografa. K sodelovanju so povabili še: dr. Majo Lozar Štamcar (Narodni muzej Slovenije) in dr. Dejana Zdravca (Zgodovinski arhiv Ptuj). Knjiga *Razkošje na podeželju. Pohištvo v ptujskem gradu* v obsegu 416 strani in z okoli 600 izbranimi fotografijami pomeni veliko in pomembno pridobitev za predstavitev historičnega pohištva Ptujkega gradu ter širše in je presežek v muzejski stroki o pohištveni dediščini na Slovenskem.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI PRIRODOSLOVNI MUZEJ SLOVENIJE za razstavo *Svetloba, ujeta v kamen*, vodja razstavnega projekta: dr. Miha Jeršek

Ob mednarodnem letu svetlobe so v Prirodoslovnem muzeju Slovenije pripravili razstavo *Svetloba, ujeta v kamen*. Združila je številne avtorje in sodelavce s področja fizike, astronomije, geologije, gemologije, biologije, oblikovanja, zlatarstva in draguljarstva. Zahtevni razstveni projekt z mednarodno udeležbo je vodil muzejski svetovalec dr. Miha Jeršek. Zasnovana je bila interaktivno in po načelih sodobne muzejske interpretacije. Pregledna razstava o svetlobi in o tem, kaj se zgodi s svetlobo, ko ta trči v kamen, je bila razdeljena na sklope: Svetloba in vesolje, Življenje in svetloba, Svetloba in minerali, Senca svetlobe in na razstavo unikatnega nakita. Razstava je bila vsebinsko prisotna tudi na spletu. Njene dodatne vsebine so bile na razpolago tudi na posebni aplikaciji za uporabo na tabličnih računalnikih in pametnih telefonih. Prirodoslovni muzej Slovenije je ob razstavi izdal katalog. Pripravili so še pester pedagoški in andragoški spremljevalni program in tudi obširno promocijsko gradivo.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ za zasnovo, koordinacijo in izvedbo razstavnega projekta *Moda v gibanju, Italijanski slog 1951–1990 in Utrinki slovenske mode*, avtorica: Nina Zdravič Polič

Razstava z obsežnim obrazstavnim dogajanjem, ki je v vročih poletnih mesecih 2015 popestrila dogajanje »muzejske ploščadi«, je razstava, kakršnih si želimo v slovenskem muzealstvu še več. Z eno besedo: lahkotna, izvirna, igriva, obiskovalca (mimogrede: med trajanjem si jo je ogledalo več kot 10.000 obiskovalcev) popelje v čas po drugi vojni, ko se slovenska moda spogleduje z italijansko, ko se skozi film izmenjujejo in odslikavajo podobe lebdečih kril in klobukov. Vse to je lahko začutiti s skrbno izbranimi muzealijami, filmom, z domiselnimi jedrnatimi besedili ter ambientalno filmsko glasbo, ki je tiha spremljava razstave. Opazen je ostal tudi katalog s tehtno študijo o razstavljeni tematiki.

Za vso to nakazano lepoto se skrivajo temeljito muzejsko delo, sodelovanje in koordinacija s sorodnimi ustanovami v Italiji ter kolegialna pomoč sosednjih muzejev in muzealcev iz Slovenije in tujine. Ne nazadnje je ekipa Slovenskega etnografskega muzeja, z glavno vodjo projekta, Nino Zdravič Polič, izvedla projekt skupaj z obrazstavno dejavnostjo z veliko razumevanja za različne okuse obiskovalcev. Prav obrazstavna dejavnost je presegla vsa pričakovanja, saj je angažirala širok spekter ljudi, ki jih družijo zanimanje za modo, za nekaj lepega in ne tolikokrat videnega v slovenskih muzejih.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ za večletni program osebnih razstav obiskovalcev (*Moje življenje, moj svet in Moja zbirka*) in avdiovizualnih pripovedi obiskovalcev (*Galerija pripovedovalcev in Galerija portretov*), avtorice: dr. Janja Žagar, Sonja Kogej Rus in Nadja Valentinčič Furlan

Trideset različnih osebnih razstav in življenjskih pripovedi obiskovalcev, zbranih v obdobju petih let, ima namen preseči klasično komuniciranje z obiskovalci. Skrbno dokumentirane zgodbe posameznikov nas seznanijo z ljudmi, ki ne izstopajo in se ne izpostavljajo. Kustodinje so obiskovalce muzeja spodbudile, da se predstavijo v muzeju. Razstave z naslovom *Moje življenje, moj svet* predstavljajo družinske ali osebne zgodbe, ki so jih bili obiskovalci pripravljeni deliti z nami, obiskovalci. Svoje predmete, za katere so menili, da bodo zanimivi, so razstavili v vitrinah, ki so kot občasne razstave obogatile muzejsko obrazstavno dejavnost. Vrsta razstav z naslovom *Moja zbirka* je prikaz osebnih zbirateljskih strasti – njihovih zbirk. *Galerija portretov* in *Galerija pripovedovalcev* sta rastoči zbirki osebnih pripovedi, trajno zabeleženih v digitalnem arhivu muzeja. Zamisel o tovrstni obrazstavni dejavnosti pripomore k prepoznavanju muzeja kot stičišča različnih ljudi, ki so v nečem posebni: obiskovalci muzeja svoje zgodbe delijo z nami, obiskovalci muzeja. Kakšen pomen je zbiranje gradiva za muzej in njegovo dokumentiranje, se v muzeju pokaže sčasoma, ko te in podobne zgodbe vnovič postanejo zanimive za naše znanke.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI SLOVENSKI GLEDALIŠKI INŠTITUT, MUZEJ NARODNE OSVOBODITVE MARIBOR IN FESTIVAL BORŠTNIKOVO SREČANJE za razstavo *Gremo na Borštnika!*, avtorice razstave: mag. Tea Rogelj, Ana Perne in Andreja Kaučič

V počastitev 50. obletnice Festivala Borštnikovo srečanje so pregledno razstavo *Gremo na Borštnika!* z medinstitucionalnim sodelovanjem pripravile tri ustanove: Slovenski gledališki inštitut, Muzej narodne osvoboditve Maribor in Festival Borštnikovo srečanje. Osnovni namen razstave je bil zbrati in predstaviti do tedaj redke in razpršene podatke in pričevanja o festivalskem dogajanju. Pri zbiranju gradiva in pričevanj so sodelovali s številnimi posamezniki in ustanovami. Avtorice mag. Tea Rogelj, Ana Perne in Andreja Kaučič so javnosti z razstavo prikazale nastanek, razvoj in vzdušje festivala ter potegnile vzporednico med festivalskimi dogajanji in družbenopolitičnim življenjem Maribora. S sodobnimi muzeološkimi pristopi so združili klasično muzejsko postavitvev, avdiovizualno opremo, predstavitev in sodobno informacijsko tehnologijo. Razstavo spremlja katalog; pripravili so tudi pedagoški in andragoški program ter promocijsko gradivo.

KANDIDAT ZA VALVASORJEVE NAGRADE ZA ENKRATNE DOSEŽKE

NOMINIRANCI TRŽIŠKI MUZEJ za pripravo stalnih razstav *Tržiški šuštarji in Usnje vseh barv* v Tržiškem muzeju

Stalni razstavi *Tržiški šuštarji in Usnje vseh barv* sta plod dolgoletnega raziskovalnega dela vseh, zdajšnjih in nekdanjih muzejskih delavcev Tržiškega muzeja. Razstavi spremljata obširna kataloga s tehtnimi strokovnimi prispevki. Stalni razstavi sta zasnovani historično in segata v sodobni čas, veliko je prostora za didaktične pripomočke, kar nakazuje usmeritev muzeja, razstavi sta namenjeni vsem obiskovalcem, a s posebnim poudarkom na mladih obiskovalcih. Tematici razstav se nanašata na poznano lokalno dediščino, ki je ponesla sloves naslednikov – obrtnikov – v svet. Prilagojeni sta ciljnim skupinam obiskovalcev, kar je primer zgledne interpretacije dediščine ter s tem razvijanje lokalne identitete. Razstavi sta plod timskega dela, pri katerem lahko še posebej izpostavimo skrbno konzervirane in restavrirane muzealije. Prikazujeta delček bogate dediščine, ki zaznamuje Tržič z okolico. Celovita razstava bo odstrla pogled v preteklost tega zanimivega kraja, bogatega z naravno in kulturno dediščino, in muzej bo bodočim obiskovalcem interpretiral vse, zaradi česar je kraj s svojo okolico edinstven.

Ocenjevalni kriteriji

1. *Konceptualna enotnost projekta (vsebinska, prostorska, oblikovna in sporočilna)*
2. *Skrb za razstavne eksponate s konservatorskega in muzeografskega stališča*
3. *Stopnja interpretativnosti in kontekstualnosti razstavnih vsebin in vloga muzejskega predmeta kot temeljnega akterja muzejskih postavitev*
4. *Usklajenost razstavnega sporočila z oblikovalskim konceptom*
5. *Uravnovešenost znanstvene raziskave in študije družbenih potreb in pričakovanj javnosti*
6. *Stopnja interdisciplinarnosti in povezovalnosti raziskovalnih, dediščinskih in drugih ustanov in posameznikov*
7. *Obstoj treh najpomembnejših publikacij: kataloga, vodnika, zloženske (njihova interpretativna vsebina in usklajenost oblikovanja z razstavnim oblikovanjem)*
8. *Dostopnost (fizična, intelektualna ...)*
9. *Družbena aktualnost in angažiranost predstavljene teme*
10. *Stopnja vključenosti ranljivih javnosti in družbena empatija*
11. *Vključevanje sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije in njena smiselna raba*
12. *Učinek na družbeno okolje (družbeni, politični, ekonomski)*

Foto: M. Javoršek, Slovenski šolski muzej, 4. 4. 2016

Komisija za podeljevanje Valvasorjevih nagrad, priznanj in diplom (od leve proti desni):

mag. Marjetka Balkovec Debevec, muzejska svetnica
 mag. Milena Koren Božiček, muzejska svetnica
 mag. Nataša Kolar, muzejska svetnica
 mag. Tita Porenta, muzejska svetnica
 mag. Darko Knez, muzejski svetnik, predsednik komisije
 dr. Marjeta Mikuž, muzejska svetnica
 mag. Miha Mlinar, muzejski svetovalec

- Kolofon:
- Izdalo in založilo:
- Slovensko muzejsko društvo
- Zanj:
- dr. Flavio Bonin, predsednik SMD
- Besedila:
- Marjetka Balkovec Debevec, Darko Knez,
- Nataša Kolar, Milena Koren Božiček,
- Marjeta Mikuž, Miha Mlinar, Tita Porenta
- Uredila:
- Tita Porenta
- Lektoriranje:
- Jerneja Jelovčan Koselj
- Oblikovanje:
- Počivašek, d. o. o.
- Tisk:
- Medium, d. o. o.
- Naklada:
- 200 izvodov
- Izdajo je omogočilo:
- Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije
- Ljubljana, maj 2016